

Σε εκείνους τους καθηγητές που μας έκαναν καλύτερους ανθρώπους

Συντάχθηκε απο τον/την Maya
Κυριακή, 31 Μάρτιος 2019 19:34 -

Την έλεγαν Ελένη, έτσι μας είχε συστηθεί· μπήκε μέσα στην αίθουσα και τα παιδικά μας μάτια την καταβρόχθισαν με την περιέργειά τους.

Είχε σγουρά μαλλιά, ήταν χαμογελαστή, υποστηρικτική και πάντα χαρούμενη.

Δε θυμάμαι αν ήταν όντως τόσο όμορφη όσο μου έμοιαζε, δε θυμάμαι καν αν ήταν πράγματι τόσο υπέροχη δασκάλα όσο πίστευα· δε θυμάμαι αν όσα έμαθα τα έμαθα αποκλειστικά από αυτήν ή έβαλαν το χεράκι τους κι όλοι εκείνοι οι καθηγητές που ακολούθησαν, θυμάμαι όμως με απόλυτη ακρίβεια πως η δασκάλα μου αυτή με έκανε να αγαπάω το σχολείο και πως η ίδια γυναίκα με έκανε να θέλω να γίνω καθηγήτρια κι η ίδια, κι αυτό, όπως και να το κάνουμε, κάτι έχει να λέει.

Ακολούθησαν κι άλλοι, όχι πολλοί, μα ακολούθησαν· ξέρεις, σε μια χώρα που αποτελείται κατά 70% από δικηγόρους, γιατρούς και καθηγητές, παράγεται γενικότερα πολύ περισσότερη διάνοια απ' όση μπορεί να καταναλωθεί, μα κανένα άθροισμα μονάδων ίσως δε διασφαλίζει μεταδοτικότητα ή δυνατότητα αφύπνισης των υπαρχόντων πολωμένων απ' τη θρησκεία και την «αθάνατη ελληνική οικογένεια που τα ξέρει όλα» μυαλών. Τρεις-τέσσερις θα ήταν με λίγα λόγια στην τόσο μακρόχρονη πορεία μου στην ελληνική παιδεία, κάπου τόσοι υπολογίζω να ήταν και για εσένα, και να ξέρεις πως αν ισχύει κάτι τέτοιο είμαστε απ' τους τυχερούς γιατί άλλοι δε συνάντησαν ούτε τόσους.

Επειδή όλοι, κάπως κάπου, κάποτε στη ζωή μας είχαμε την τύχη να γνωρίσουμε ένα δάσκαλο ή καθηγητή που δε φρόντισε απλά να μας διδάξει πως ένα κι ένα κάνει δύο, μα φρόντισε να μας διδάξει πως η μάθηση είναι κάτι πολύ παραπάνω από στείρα αποστήθιση και γνώσεις που υπάρχουν γραμμένες σε βιβλία· ήταν οι άνθρωποι εκείνοι που έγιναν καθηγητές όχι απλά με το πτυχίο τους, μα επειδή έμφυτα γνώριζαν πως αυτό που χρειάζονται τα παιδιά δεν υπήρξε ποτέ γραμμένο σε εγκυκλίους και πλάνα ύλης, υπήρχε όμως μέσα τους και θεώρησαν μοναδικό χρέος της σταδιοδρομίας τους να σε κάνουν να σκεφτείς κι όχι να ακολουθήσεις το παράδειγμά τους.

Ήταν οι άνθρωποι εκείνοι που καμιά φορά έλεγαν «δεν ξέρω», «θα το ψάξω και θα σου πω», «πολύ καλή ερώτηση μα δεν μπορώ να σου απαντήσω στα σίγουρα», που τσαλακώθηκαν μπροστά στους μαθητές τους, που παράβλεπαν απουσίες ή έβαζαν ένα-δύο βαθμούς παραπάνω συνωμοτικά για να μη μείνεις στην τάξη, που ήξεραν να ξεχωρίζουν το

Σε εκείνους τους καθηγητές που μας έκαναν καλύτερους ανθρώπους

Συντάχθηκε απο τον/την Maya
Κυριακή, 31 Μάρτιος 2019 19:34 -

δημιουργικό χάος απ' το χάος σκέτο και δεν κατέφυγαν ποτέ σε τιμωρίες για να υπογραμμίσουν στο ακροατήριό τους ποιος είναι το αφεντικό εκεί μέσα, καθώς δεν είδαν ποτέ τους κάποιο αφεντικό στην αντανάκλασή τους στην τζαμαρία της αίθουσας κι επειδή έγιναν εκπαιδευτικοί γιατί το έλεγε η καρδούλα τους κι όχι ο μπαμπάς τους.

Είναι οι καθηγητές εκείνοι που δε συμπάθησαν ποτέ την έδρα και το τεφτέρι με τα ονόματα, που δεν είχαν αρχηγικές τάσεις και σύνδρομα, που δεν είπαν ποτέ «βγάλτε μια κόλλα χαρτί». Είναι εκείνοι που αντιπαθούσαν τις εξετάσεις και τα διαγωνίσματα, που είχαν καλλιεργημένη την ενσυναίσθησή τους κι απέφευγαν συστηματικά οτιδήποτε γεννούσε άγχος και δεν προήγαγε την ελεύθερη σκέψη, χωρίς να φοβούνται το ξεβόλεμα και το παραστράτημα απ' τις to do list του υπουργείου.

Είναι οι σπάνιοι εκείνοι άνθρωποι που πάντα έβρισκαν τα λάθη σου λογικά γιατί ήξεραν πώς σκέφτεσαι, γιατί είχαν το σπάνιο χάρισμα να θυμούνται πώς δουλεύει το παιδικό, το εφηβικό μα και το κουρασμένο ενήλικο μυαλό, ήξεραν πώς να μην κρίνουν, να προσαρμόζονται, να διευκολύνουν· που αν δε μάθαινες με τον τρόπο που διδασκαν, διδασκαν με τον τρόπο που μαθαίνεις, που έκοβαν κι έραβαν το μάθημά τους στα μέτρα σου κι ουδέποτε σου ζήτησαν να χωρέσεις εσύ στα δικά τους πατρών. Άλλωστε άνθρωποι σαν αυτούς ξέρουν καλά πως τα παιδιά μαθαίνουν καλύτερα όταν νιώθουν αποδεκτά, όταν δεν κάνουν μόνο λάθη, όταν συμπαθούν το δάσκαλό τους κι ακόμα καλύτερα όταν γνωρίζουν πως τους συμπαθεί κι αυτός

Ήταν όλοι εκείνοι οι εκπαιδευτικοί που σου έδιναν συγχαρητήρια κάθε φορά που έκανες κάτι με το δικό σου τρόπο και δεν ακολουθούσες τη δική τους πεπατημένη, που δε σε μάλωναν για το γραφικό σου χαρακτήρα, που στόχευαν στην πρόοδο κι όχι στην τελειότητα. Είναι όλοι εκείνοι οι άνθρωποι που προάγουν την πεποίθηση πως η διδασκαλία, όταν γίνεται σωστά, είναι αγάπη, είναι νοιάξιμο, είναι «εγώ είμαι εδώ», είναι «μπορείς». Όχι, δεν είναι εύκολο όπως πολλοί θέλουν να πιστεύουν, είναι δύσκολο, ίσως είναι και το πιο δύσκολο επάγγελμα από όλα, αρκεί να το λειτουργείς, να μην το κάνεις διαδικαστικά.

Όλοι είχαμε λοιπόν έναν τέτοιο δάσκαλο στη ζωή μας· έναν άνθρωπο που δε μας μεταλαμπάδευσε απλά γνώσεις, μας έκανε και καλύτερους ανθρώπους, μας βοήθησε να ανακαλύψουμε τις κλίσεις μας, μας μάλωνε με βλέμματα κι όχι με φωνές ή τιμωρίες, μας έκανε να αγαπάμε το σχολείο ακόμα κι αν δεν ήμασταν καλοί μαθητές. Όχι, δεν είναι εύκολο, ας λένε εκείνοι που δεν ξέρουν. Ξέρεις γιατί; Επειδή η σπουδαιότητα του να είσαι εκπαιδευτικός είναι πως πλάθεις ζωές, πως έχεις στα χέρια σου το μέλλον· κι επειδή η δυσκολία του να είσαι εκπαιδευτικός είναι ακριβώς η ίδια.

Σε εκείνους τους καθηγητές που μας έκαναν καλύτερους ανθρώπους

Συντάχθηκε από τον/την Μαγ
Κυριακή, 31 Μάρτιος 2019 19:34 -

Φρόσω Μαγκαφοπούλου

Πηγή : pillowfights.gr

<https://www.newside.gr/2018/03/ekeinous-tous-kathigites-ekanan-kaliterous-anthropous-4/#>